

Milí čtenáři,

před několika dny došlo k události, kterou by nikdo z nás ještě před čtrnácti měsíci ani trochu nečekal – Japonsko vypnulo svůj poslední jaderný reaktor. Japonská jaderná flotila s padesáti čtyřmi reaktory přitom byla třetí největší na světě. Výroba elektřiny v nich (okolo 270 TWh ročně) byla svým objemem vsutku impozantní. Všechny české elektrárny vyrobí za rok jen třetinu tohoto množství. Stačila jedna katastrofa obřích rozměrů, která odepsala šest reaktorů elektrárny Fukušima Daiči a z důvodu přehodnocení rizik postupně opatrní Japonci vypnuli ostatní.

Často nám tvrdí, že bez jaderné energetiky se nemůžeme obejít, že bez ní nám hrozí nedostatek elektřiny. Možná si tedy také kladete otázku, jak to ti Japonci bez svého atomu dělají? I přes zimu bylo v provozu pouhých šest reaktorů. Kolik museli mít blackoutů? Jak asi mrzli v nevytopených domovech nebo jakým obrovským množstvím emisí skleníkových plynů díky náhražce, spalování fosilních paliv, přispěli ke změně světového klimatu?

Nu, ukázalo se, že k rozpadu sítě nedošlo a emise skleníkových plynů meziročně narostly „jen“ o 2 %. Z tohoto pohledu je klíčové, že výroba elektřiny z reaktorů byla nahrazována především plynovými elektrárnami a spotřeba uhlí dokonce meziročně klesla. Poctivě je zmínit, že se o něco snížila i spotřeba elektřiny a to v důsledku zničené infrastruktury zejména ztracené produkce v průmyslových podnicích po zemětřesení a tsunami. Ovšem japonský hrubý domácí produkt vloni oproti roku 2010 neklesl.

Na důležité místo v hierarchii priorit se pro Japonce dostala opatření pro šetření energií. Využívání úsporného osvětlení či důsledné vypínání nevyužívaných spotřebičů se pro Japonce stává všední samozřejmostí. Rovněž se do popředí dostávají záměry na rychlý rozvoj pokrytí energetických potřeb pomocí obnovitelných zdrojů energie.

Příští měsíce ukáží, kolik jaderných reaktorů bude uvedeno zpátky do provozu a jak se Japoncům podaří uskutečnit plány na ekologizaci své energetiky. Jedno ale dnes Japonci ví jistě - jaderné reaktory při současném stavu lidského poznání nejsou dlouhodobě přijatelným řešením. Nejsou sami, ví to celá řada vlád dalších zemí. Ne tak ta česká, která podle mnoha svých prohlášení i praktických kroků setrvává v klíše dávno zastaralých představ o budování společenstva uhlí a atomu.

V tomto čísle se vrátíme k dalším změnám, které stát prosadil a další, které chystá, aby hýčkaným energetickým molochům nevznikala konkurence. Dokonce jsme se museli obrátit na „pána z Hradu“ s žádostí o odvolání předsedkyně Energetického regulačního úřadu, jakkoliv chápeme nereálnost našeho kroku, když právě od něho plynačka Vitásková své pokyny přijímá. Ale jsou tu i jiná podstatná témata, kterým se věnujeme v míře vrchovaté, třeba Chalupův zákon o Národním parku Šumava putující právě do parlamentu. Půjde v něm doslova o další bytí či nebytí šumavské přírody v dalších desítkách let. Tak bděte, čtěte i konejte!

Edvard Sequens

V OBSAHU TAKÉ NAJDETE

Šumavská propaganda	str. 3-4
Ropák 2011: Jan Stráský	str. 6-9
Břehule jsou zpátky	str. 9-10
Falešné vábení nukleárních sirén	str. 11-12
Jihočeská ratolest se znovu zazelenala	str. 15
Pozvánky na akce	str. 17-19

Chalupův zákon hrozí Šumavě

Zákon o Šumavském národním parku, který po měsících odkladů předloží ministr životního prostředí Tomáš Chalupa přímo poslancům, zmenšuje národní park a otevírá vzácnou přírodu developerům a velkým stavebním projektům. Navíc razantně zmenšuje území, které je v parku ponechané pouze divoké přírodě a turistům ve prospěch těžařů. Světový svaz ochrany přírody již dříve varoval, že v případě přijetí takového zákona vyškrtne Šumavu ze seznamu mezinárodně uznávaných národních parků.

Nezávislá iniciativa *Šumava žije* zároveň právě spouští internetové stránky www.sumavazije.cz, ze kterých mohou lidé poslat vzkaz svým poslancům, aby zajistili ochranu vzácné přírody na Šumavě – rašelinišť a pralesů, rysů, tetřevů a dalších vzácných zvířat i populárních skvostů, které každoročně navštěvují tisíce turistů.

Návrh zákona, který Tomáš Chalupa sestavil, mimo jiné:

- Otevírá dveře developerům k zastavění Šumavy. Projekty, jako jsou například mamutí rekreační střediska či sjezdovky, mají mít v národním parku stejnou důležitost jako ochrana přírody [1]. V návrhu chybí také pravidla, kterými by se řídily stavby v národním parku. Proto hrozí vznik dalších soukromých černých staveb či velkých apartmánových sídlišť na úkor šumavské krajiny.
- Přímo počítá se stavbou nové kontroverzní lanovky a sjezdovky na Hraničnicku. Kvůli projektu mají být vykáceny vzácné horské lesy v místech, kde žijí chránění ryši a hnízdí tetřevi, kteří jsou u nás na pokraji vyhuby. Tuto část Šumavy dokonce přímo vyškrtává z národního parku.
- Navrhuje rozšířit území, kde se může těžít dřevo, o 5 500 hektarů lesa na úkor oblastí dosud ponechaných přírodě. V roce 2010 tvořilo území ponechané divočině a turistům 30 % rozlohy národního parku. Ministr Chalupa jej navrhuje nikoliv rozšířit (běžný postup v ostatních národních parcích), ale naopak zmenšit na pouhých 22 %. Dřevorubcům tak obětuje například vzácné podmáčené lesy na rašeliništích kolem Kvildy, oblast Ptačího potoka v Modravských slatích, kaňon Křemelné nebo prales na Smrčině.

Zmenšení území ponechaného přírodě, rozdělení souvislého národního parku nebo otevření prostoru pro developerské projekty, to jsou v evropských národních parcích zcela bezprecedentní kroky. Podle nezávislého průzkumu (ke stažení na www.hnutiduha.cz/uploads/media/vyzkum_sumava2011.pdf) jsou více než dvě třetiny lidí v České republice proti výstavbě nových turistických středisek v národním parku na Šumavě.

Ministrův návrh zákona dále:

- Zásadním způsobem omezuje plánované budoucí rozšiřování území ponechaných přírodě. Navzdory svému vlastnímu dřívějšímu rozhodnutí ministr Tomáš Chalupa otočil a chce, aby na více než 10 tisíce hektarech lesů, tj. území bezmála stejně velkým jako celá Plzeň, které se postupně do roku 2030 mělo ponechat divoké přírodě a turistům, mohli těžaři už navždy kácet stromy.
- Zřizuje zcela zbytečný výbor, který se má vyjadřovat k důležitým rozhodnutím o správě parku, jako je například péče o vzácnou flóru a faunu, vyčlenění biotopů do jednotlivých zón, rozpočet parku či návštěvní řád, ačkoli stejné pravomoci má Rada parku. V devítičlenném výboru přitom budou pouze dva zástupci státu.
- Převádí část státních pozemků v národním parku bezplatně na obce, ačkoliv není jasné, o jaké a jak velké pozemky se přesně jedná. Obce takto získané pozemky dosud často vzápětí prodaly.

Hnutí DUHA navrhne poslancům, aby přijali konkrétní úpravy zákona, které by zabránily zničení unikátní šumavské přírody, nebo špatný návrh zcela odmítli.

Jaromír Bláha z Hnutí DUHA řekl:

„Zákon předložený ministrem Chalupou otevírá dveře národního parku těžařům a developerům na úkor chráněné přírody a turistů. Umožní nové developerské projekty a mamutí stavby v srdci národního parku. Možná by bylo poctivější, kdyby ministr Chalupa rovnou navrhl park zrušit, když vzácná příroda kmotrům ODS tolik překáží.

Tomáš Chalupa se snaží likvidační zákon prosadit opravdu bizarním způsobem – ačkoliv je ministrem životního prostředí a zákon připravil jeho úřad, obchází vládu a předkládá jej do parlamentu spolu s dalšími členy ODS jako poslaneckou iniciativu. Určitě tak počítá s podporou komunistů a částí sociálních demokratů.“

Tiskovou zprávu Hnutí DUHA upravit Edvard Sequens

Šumavská propaganda

V minulém Ďáblíku jsem se pokusil poněkud nevázně reagovat na amatérsky pojatou studii, kterou se snaží Správa Národního parku Šumava dokázat, že tetřevům turistický ruch a těžba dřeva nijak neškodí, naopak mu prý vadí usychající les (Konzervy pro tetřevy, Ďáblík č. 106). Protože však tato nehotová a nezaplacená studie i nadále slouží prozatímnímu řediteli Janu Stráskému a jeho kumpánům jako klacek na názorové oponenty, řekl jsem si, že je načase věnovat se jí trochu vážněji.

Poté, co sklidily studie panů Plaňanského a Dúhy (ukázalo se, že jsou dokonce dvě) z odborných kruhů kritiku či posměch, přispěchala správa s tvrzením, že studie prvně jmenovaného autora ještě není hotová a projde oponentním řízením. Ani to však nezabránilo šumavským náměstkům Jiřímu Mánkovi a Tomáši Faitovi, aby z ní vyvozovali dalekosáhlé závěry o ochraně tetřeva, které hojně přetiskovala všechna média.

Na obě studie se pochopitelně sype kritika ze všech stran. Ostře se proti nim vyhranila Česká společnost ornitologická, která v současné době pracuje na odborném posudku ke studii, jejímž autorem je pan Plaňanský. „Právě v rozpadajících se horských smrčínách se nacházejí významné lokality tetřeva a jejich počty se v těchto místech zvýšily. Příkladem může být Luzenské údolí nebo Trojmezenský prales. I bavorští ornitologové při dlouhodobém výzkumu zjistili, že tetřevi plochy s odumřelým patrem vzrostlých stromů i nadále pravidelně využívají,“ komentoval zavádějící tvrzení v šumavské studii ředitel ČSO Zdeněk Vermouzek.

Ke studiím zaujalo kritické stanovisko také třináct biologů z českých univerzit. Podle nich je ve studiích použita chybná metodika, obsahují zásadní prohřešky proti nejelementárnějším zásadám správné analýzy a ignorují základní poznatky o biologii tetřeva.

Reakci Pavla Pechouška, toho času tiskového mluvčího správy, se mi původně číst nechtělo. Když mi to ale několik kolegů doporučilo, vyhledal jsem ji. Pan Pechoušek opět nezklamal. Obhajobu studií založil na tom, že kritizující vědci se nezabývají ornitologií a nemají se tedy vyjadřovat k ochraně tetřevů. Aby to ale vyšlo zcela stoprocentně, vyrobil tiskový mluvčí z ornitologa Romana Fuchse etologa (vědce studujícího chování živočichů) a systematickou ornitologii mu připsal jen jako jednu z disciplín, kterými se zabývá. Jenomže vědci se stejně nevyjadřovali k tetřevům, kritizovali především chabou až neexistující metodiku obou studií. A zatímco vysokoškolští profesori z několika univerzit připadají panu Pechouškovi nedostatečně vzdělaní, na autory obou tetřevích studií platí poněkud jiný metr. U nich totiž vůbec nevdá, že o tetřevovi nic odborného nepublikovali. Pan Plaňanský je totiž profesí lesník a pan Dúha bývalý úředník, který k ornitologickému poznání přispěl poměrně zásadní příručkou „Chováme papagáje“.

The image shows a screenshot of a news article from the website BLESK.CZ. The article title is "Ochránce přírody snědl tetřeva! A taky: veverku, rysa a vlka" (Nature guardian ate a partridge! And also: squirrel, lynx and wolf). The article features a photograph of a black grouse (tetřev) and a portrait of an elderly man with a white beard, identified as Jozef Dúha. Below the photo, a caption reads: "Ochránce zvířat Jozef Dúha přiznal, že snědl několik kusů ohrožených druhů" (Animal guardian Jozef Dúha admitted that he ate several pieces of endangered species).

Zkusme však vzít správu za slovo. V textu pana Pechouška se to hemží odborníky a specialisty v oborech, které by slušná správa parku mohla potřebovat. Pokud tedy jejich odbornost uznává, začne se s nimi konečně radit v oborech, které u nich uvádí v tiskové zprávě? Tak třeba Karel Prach („zavedl u nás obor ekologie obnovy“) by mohl radit s ekologickou obnovou lesních porostů po žíru kůrovce. „Specialista na analýzu ekologických dat“, botanik Jan Lepš by mohl zaměstnancům správy také leccos vysvětlit, protože je celkem jedno, zda analyzujete data o rostlinách nebo tetřevch. Hana Šantrůčková („specialistka na ekologii

půdy a biogeochemické cykly“) či Jan Frouz („specialista na ekologii půdních organismů“) by mohli zase správě sdělit, jak je to s půdními poměry na holinách po těžbě dřeva. Michal Marek je vzděláním lesník, tedy ideální kandidát na poradce v lesním hospodaření národního parku. A Pavel Kindlmann by mohl Janu Stráskému radit asi ve všem, neboť se o něm v tiskové zprávě dočteme, že je „specialistou na stabilitu ekologických společenstev“.

Celé je to samozřejmě trochu jinak. Vedení parku a jeho političtí spojenci ve skutečnosti nestojí o rady odborníků v žádném oboru, pokud se neshodují s jejich vizí tzv. „Zelené Šumavy“. Pravidelně na mnohé ze signatářů kritického stanoviska útočí v médiích, a to dosti nevybíravým způsobem. Experti souhlasící s dnešním vedením parku se však v mnoha oborech obtížně hledají. Vystává také otázka, zda Jan Stráský nějaké experty vůbec hledá. Pokud může být na Šumavě metodikem pro zoologii Daniel Černý, specialista na jedli bělokorou, zavdává to o takové snaze důvodné pochybnosti. Kolikpak toho asi v odborném tisku publikoval o tetřevovi?

Jiří Řehounek

EIA na lanovku a sjezdovku Klápa - Hraničník: ještě máte šanci

Posouzení dokumentace vlivů na životní prostředí, tedy EIA na Regulační plán Klápa - Hraničník, což je v podstatě záměr lanovky a sjezdovky mezi areálem bývalé rotý pohraniční stráže na Klápě u Nové Pece a vrcholem Hraničníku včetně doprovodných staveb, proběhlo již před několika měsíci, přesto máte šanci ještě pár dnů do 18. května podat své vyjádření. Probíhá totiž mezistátní posouzení EIA s Rakouskem viz: http://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP382. Kvůli tomu proces od jihočeského Krajského úřadu převzalo Ministerstvo životního prostředí. Tímto také bude muset být územní řízení, pokud na něj dojde, schvalováno v samostatně vedeném procesu.

Naše vyjádření v rámci EIA je pro inspiraci zde:

http://www.calla.cz/data/hl_stranka/ostatni/Vyjadreni_Dokumentace_Klapa-Hranicnik.pdf

Edvard Sequens

Ředitel národního parku chce opět používat jedovaté chemické postřiky

Státní správa národního parku povolila svému řediteli Janu Stráskému, aby ve vzácné šumavské přírodě opět používal jedovaté chemické postřiky – ačkoliv jsou v národních parcích přísně zakázány. Oddělení státní správy, ve kterém udělal loni Jan Stráský personální čistku, přitom speciální výjimku udělilo v rozporu se zákonem. Chybí mu totiž důležitý posudek, který by prověřil, jestli chemické postřiky vážně neohrozí vzácné a chráněné druhy zvířat, která v národním parku žijí. Hnutí DUHA se dnes proti verdiktu odvolalo. Už v loňském roce nechal ředitel parku ilegálně rozmístit stovky otrávených kmenů. Česká inspekce životního prostředí proto vede se současným vedením národního parku řízení o udělení pokuty.

Ekologická organizace přitom vedení parku upozornila, že chemický postřik nezabije pouze kůrovce, ale veškerý hmyz, který s ním přijde do kontaktu, včetně například střevlíků, lumčíků, pestrokrovečníků či

chalcidek a dalších druhů, které kůrovce hubí a do otrávených kmenů za ním ve velkém přilétají. Experti z Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti už dříve napsali, že „účinek tohoto obranného zásahu je přímo drastický ... bylo zahubeno mnohem více jedinců dalších druhů hmyzu než lýkožrouta“. Bylo také prokázáno, že v místech aplikace těchto látek dochází ke zvýšenému úhynu mláďat hmyzožravých ptáků, kteří otrávený hmyz sezobají. Proniknou-li pesticidy do vody, okamžitě zabíjejí všechny vodní organismy, včetně například žab nebo čolků. Podmínky udělené výjimky sice zakazují stříkat jedy v blízkosti vodních toků a podmáčených míst, ale Hnutí DUHA upozornilo, že ve skutečnosti k tomu v předchozích letech docházelo.

Látka cypermethrin, kterou postřiky obsahují, patří ke skupině jedů, které narušují i u živočichů funkce hormonů a imunitní systém. Zasažení cypermethrinem může zvýšit riziko neplodnosti (především samců, respektive mužů), spontánního potratu, vyvolat předčasný porod a způsobit vrozené abnormality plodu. Byly prokázány dokonce genotoxické, cytotoxické, teratogenní a karcinogenní účinky. Ekologická organizace v loňském roce zdokumentovala řadu případů, kdy otrávené kmeny byly umístěny přímo u turistických cest a odpočívadel, aniž by byli návštěvníci na nebezpečí upozorněni.

V dobře spravovaných evropských národních parcích je používání jedovaté chemie proti kůrovci nemyslitelné. Příklady národních parků Harz nebo Bavorský les v Německu, kde mají podobné problémy, ukazují, že lze bránit kůrovci v šíření do okolních lesů i bez použití pesticidů. Rovněž mezinárodní standardy zdravého lesního hospodaření FSC (Forest Stewardship Council) řadí cypermethrin mezi vysoce rizikové látky a jeho používání vylučují dokonce i hospodářských lesích. Je to podmínkou k získání certifikátu FSC.

„Ředitel Stráský a náměstek Mánek se se šumavskou přírodou nemazlí a znovu proti ní chtějí bojovat chemickými postřiky. Jedovaté pesticidy by se ale neměly používat ani v hospodářském lese, natož v národním parku. Otrávené stromy totiž zabijí často víc jiného hmyzu než samotných kůrovců. Umírají tak i přirození nepřátelé kůrovce, kteří jej hubí, například brouci pestrokrovečníci, lumčici, chalcidky a mnoho dalších. Jedy se pak přes otrávené brouky dostávají dál do potravních řetězců. Bylo prokázáno, že v lesích, kde byly postřiky použité, kvůli tomu umírají mláďata hmyzožravých ptáků, například sýkorek. Použití těchto jedů na bázi takzvaných pyrethroidů je ale nebezpečné i pro člověka. Narušují totiž funkce hormonů, zvyšují například riziko neplodnosti u mužů. Krom toho mohou poškodit genetickou výbavu a jsou karcinogenní. Správa parku přitom v minulých letech rozmísťovala otrávené lapáky a trojnožky i kolem turistických cest a návštěvníky parku před dotykem postříkaných stromů nijak nevarovala,“ říká Jaromír Bláha z Hnutí DUHA.

Tisková zpráva Hnutí DUHA

Nalezení na ztraceném

Nečekaný pohled na dění v Národním parku Šumava přináší dokumentární film "Nalezení na ztraceném", který bude mít premiéru v pondělí 4. června v 19 hodin v kině Lucerna v Praze. Dokument přináší překvapivě názory vědců i účastníků občanské blokády přímo z místa loňské nezákonné těžby Na Ztraceném. Po premiéře bude následovat debata s politiky a vědci o již připraveném zákoně o Národním parku Šumava.

Počátek natáčení byl motivovaný touhou zjistit, v čem se liší a v čem naopak shodují účastníci šumavské občanské blokády s přírodovědci, kteří se tématem dlouhodobě zabývají. Obraz, který v tomto ohledu dokument předkládá, je překvapivý - shoda v obou zmíněných skupinách totiž nepanuje pouze v názoru, že „příroda by se aspoň někde měla nechat tak, jak je“. Dokument ukazuje, že značná část účastníků blokády má přírodovědné vzdělání, a rozumí proto podrobnější vědecké argumentaci, podle které je z hlediska

zachování „zelené Šumavy“ mnohem lepší porosty v jádrových chráněných zónách nekácet. Snaha současného vedení národního parku vykreslit občanské aktivisty jako neinformované extremisty, se tak nepotkává se skutečností.

V dokumentu vystupují dvě desítky účastníků blokády a sedm vědeckých autorit. Mezi ně patří profesor Pavel Kindlmann a profesor Bedřich Moldan, kteří po projekci dokumentu zasednou k debatě, na niž se spolu s mluvčím občanské blokády Vratislavem Vozníkem budou komentovat již připravený zákon o Národním parku Šumava a odpovídat na otázky přítomných novinářů. Do panelů byl pozván i bývalý eurokomisař Ladislav Míko a náměstek MZP Tomáš Tesař. Na debatu s Váš srdečně zveme.

Po premiéře bude film nabídnut středním školám k projekcím zdarma. Vstup na premiéru filmu a debatu je volný po předchozí registraci na oficiálních internetových stránkách filmu www.nalezeninaztracenem.cz.

„Loňska blokáda zachránila tisíce hodnotných stromů. Především ale díky tomu, že se o Šumavě začalo mluvit po celé republice. Gradace kůrovce sice ústava, ale přesto bude potřeba debatovat o něm i letos“

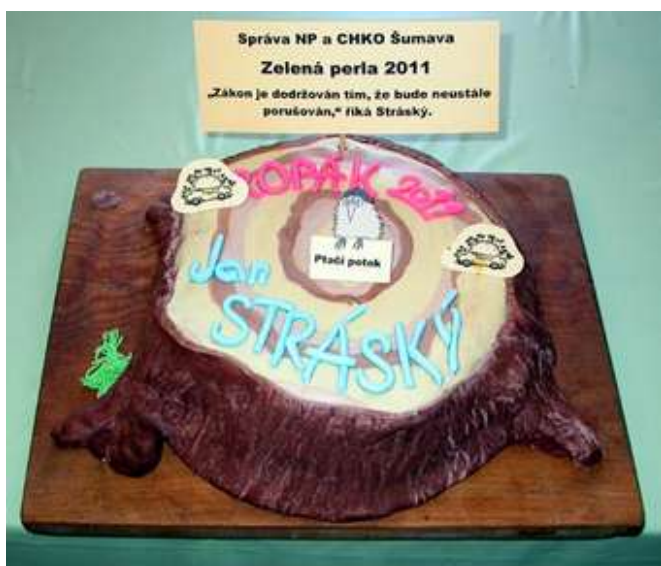
„Nápad natočit film vznikl, když jsme se snažili nalézt, co spojuje vědce a občanské aktivisty. Přes hledáček kamery bylo vidět, že jejich názory nejsou rozdílné. Oběma skupinám jde totiž o zachování zelené Šumavy. Zelená ale bude mnohem spíš díky přírodní obnově, než kvůli kácení.“

Jan Skalík, autor filmu, psáno pro Literární noviny

Ropák 2011: Jan Stráský

V časopise ALTERNATIVA, který vydávaly Děti Země, byly v roce 1992 poprvé publikovány materiály „Spolku krušnohorských ropáků“, z nichž vyplývá, že na Zemi dochází k dichotomii dvou vysoce vyspělých druhů – Homo sapiens sapiens (člověka moudrého) a Petroleus mostensis (ropáka bahnomilného). Celkem 103 členů nezávislé Komise ze 116 rozhodlo o vítězi 20. ročníku ankety „Ropák roku“ o anti ekologický čin (osoba, která se prosazováním nějaké stavby či záměru, vydáním rozhodnutí či budováním stavby nejvíce zasloužila o poškození životního prostředí) a 17. ročníku ankety „Zelená perla roku“ o anti ekologický výrok. Členy Komise jsou např. sociolog Jan Keller, filozof Erazim Kohák, písničkář Pepa Nos, teatrolog Vladimír Just atd.

Ropák roku 2011:

PhDr. Jan Stráský, ředitel Správy NP a CHKO Šumava – Jihočeský kraj (383 bodů)

- za diskreditaci poslání parku v očích veřejnosti nerespektováním a popíráním zásad ochrany přírody a péče o chráněné území v kategorii „národní park“,
- za poškození dobrého jména parku v zahraničí odmítnutím Diplomu Rady Evropy za vzorně spravované chráněné území s tvrzením o nepotřebnosti pokračovat v kvalitní péči, což je podmínka udělení diplomu,
- za nezákonné poškození vzácných horských ekosystémů kácením stromů, zejména na Smrčině

a v oblasti Ptačího potoka, ačkoliv se tomu v létě 2011 pokoušeli aktivně zabránit účastníci veřejného shromáždění,

- za povolání policie proti účastníkům nenásilného shromáždění na ochranu nezákonného kácení stromů u Ptačího potoka, jejíž zásah prohlásil Krajský soud v Plzni ve svém rozsudku z října 2011 za nezákonný,
- za opakované narušování klidu v jádrovém území tetřeva hlušce kácením stromů podél cest a na některých místech kácením stromů s kůrovcem v době rozmnožování tetřeva,
- za návrh na zřízení nových cest a přechodů v jádrovém území parku s výskytem tetřeva hlušce,
- za ignorování zákona o ochraně přírody použitím postřiků s jedovatými pesticidy,
- za tolerování rozsáhlých devastčních těžeb Městským lesům Kašperské Hory uvnitř parku, často v přírodně velmi cenných lokalitách, například v okolí Zhůřských slatí a Vysoké Mýtě,
- za narušení činnosti státní správy při ochraně přírody a oslabení odborné péče o park a služby turistům zrušením pracovních míst kompetentním a kvalitním úředníkům.

Na dalších místech se umístili:

2) Mgr. Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí a poslanec Poslanecké sněmovny P ČR (ODS) – Ústecký kraj, Česká republika (298 bodů)

- za podporu bezplatného přidělení části emisních povolenek na vypouštění oxidu uhličitého v období 2013 až 2020 pro velké znečišťovatele, jako je ČEZ, a. s., za téměř 50 mld. korun, ačkoliv je mohla ČR prodat formou dražby a získané peníze využít ke stabilizaci státního rozpočtu nebo na podporu potřebných oblastí,
- za zodpovědnost při vydání změny integrovaného povolení v režimu nepodstatné změny Krajským úřadem Ústeckého kraje v září 2011 pro dovoz až 110 tisíc tun nehomogenních odpadů z ropných lagun Ostrava z Ostravy s obsahem jedovatých, rakovinotvorných či mutagenních látek ke skládkování na skládce firmy CELIO, a. s., v Litvínově a jejich spalování v cementárně v Čížkovicích, které bylo následně v prosinci 2011 potvrzené Ministerstvem životního prostředí zamítnutím odvolání tří občanských sdružení, ačkoliv nebyla zvažována nutnost dovozu těchto odpadů a použití nespalovacích technologií (např. BCD a GPCR) a zjištěno skutečné chemické složení těchto odpadů, takže řízení mělo být vedeno v režimu podstatné změny s významným vlivem na zdraví osob i za účasti veřejnosti a s pečlivým posouzením všech námitek a rizik.

3) Martin Kocourek, ministr průmyslu a obchodu (ODS) – Česká republika (186 bodů)

- za předložení aktualizace Státní energetické koncepce do roku 2060, která předpokládá prolomení územních limitů na Mostecku a zbourání Horního Jiřetína a Černic, dále kolem roku 2030 těžbu černého uhlí v Beskydech, pokračování v těžbě uranu v Rožince i za cenu jejího dotování a zahájení těžby uranu na Liberecku chemickým způsobem, také další masivní rozvoj jaderné energetiky výstavbou 5-7 bloků o výkonu JE Temelín, omezení použití zemního plynu k výrobě elektřiny, k roku 2030 odstavení všech větrných a solárních elektráren a novou výstavbu nezahajovat, omezení podpory úsporných opatření a malý důraz na snižování energetické náročnosti průmyslu,
- za snahu omezit až zrušit státní finanční podporu na výstavbu bioplynových elektráren a na výkup elektřiny z nich, ačkoliv jde o lokální alternativní zdroj energie, který pro výrobu elektřiny a tepla účinně využívá nadbytečnou organickou hmotu.

4) MUDr. Michael Vít, Ph. D., hlavní hygienik ČR a náměstek ministra zdravotnictví – Česká republika (128 bodů)

- za přípravu a podporu schválení nařízení vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací od 1. 11. 2011 (navzdory kritice veřejného ochránce práv), která bez číselné změny hlukových limitů tyto limity reálně zvyšuje až o 7dB, čímž mj. dochází k porušení evropské směrnice č. 2002/49/EC o snižování hluku ve veřejném prostoru, a to z těchto důvodů: a) nařízení nově stanovuje, že limit je překročen, až když naměřená hodnota po odečtení nejistoty měření je vyšší než stanovený limit, takže limity se z původní dolní hranice nejistoty (2 dB) zvyšují na její horní hranici, tzn. limity se reálně zvyšují o 4 dB, b) nařízení nechává v platnosti metodický návod při zjišťování hluku ve venkovním prostoru ze dne 1. 11. 2010 s ohledem na tzv. dopadající zvukové pole, takže naměřené hodnoty se snižují až o 3 dB, tzn. limity se zvyšují o další 3 dB, čímž se vnímání hluku se zvyšuje o sto procent, c) nařízení nechává v platnosti tzv. starou hlukovou zátěž, která limit zvyšuje o 20 dB a d) nařízení nově definuje tzv. charakteristický letový den jako průměrný počet vzletů a přiletů letadel za šest měsíců od 1. května do 31. října kalendářního roku, takže může docházet ke krátkodobému

obrovskému překračování hlukových limitů, např. denních, bez možnosti okamžitého omezení.

5) Mgr. Jiří Zimola, hejtman Jihočeského kraje (ČSSD) – Jihočeský kraj (127 bodů)

- za prosazení Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje v září 2011, které obsahují výstavbu lanovky pro lyžaře z Klápy na vrch Hraničnick do rakouského skiareálu Hochficht v šířce 30-40 metrů přes I. a II. zónu Národního parku Šumava, takže hrozí riziko rozvrácení vzácných pralesovitých ekosystémů a biotopů vzácných druhů živočichů, rozšíření silnice z Nové Pece na Zadní Zvonkovou, čímž se zvýší množství automobilů na úkor chodců a cyklistů a dojde k ovlivnění migračního koridorů velkých savců, přitom by se mohlo zvážit rozšíření stávající příjezdové silnice a zavedení ekobusů, a dále golfového hřiště v obci Stožec, lyžařského areálu na Špičáku nebo sjezdovky na Boubíně, ačkoliv téměř tři čtvrtiny Jihočechů dává v parku přednost ochraně přírody před takovými škodlivými projekty,
- za podporu kácení kůrovcem napadených stromů v Národním parku Šumava, ačkoliv nejde o hospodářské lesy a cílem je zachování přírodních procesů.

6) JUDr. Ing. Emil Rudolf, ředitel odboru výkonu státní správy Ministerstva životního prostředí v Hradci Králové – Královéhradecký kraj (90 bodů)

- za vydání rozhodnutí v prosinci 2011 o povolení průzkumných prací v prvohorních sedimentech na Trutnovsku na pět let kověření a vyčíslení zásob tzv. břidlicových hořlavých plynů prostřednictvím rešerše dat, geofyzikálních prací a průzkumného vertikálního vrtu, příp. horizontálního, ačkoliv se toto území nachází v blízkosti Krkonošského národního parku a CHKO Broumovsko a nad významným zdrojem pitné vody Polické křídové pánve pro 120 tisíc obyvatel, přičemž v rozhodnutí chybí jasné prokázání veřejného zájmu, závazná stanoviska na ochranu přírody a krajiny a podzemních a povrchových vod, řádné odůvodnění o zamítnutí námitek devíti obcí a pěti státních orgánů a doložení technické a finanční způsobilosti firmy Basgas Energia Czech s. r. o. tyto průzkumné práce realizovat, která by v případě kladného výsledku tohoto průzkumu měla přednostní právo získat povolení na těžbu tohoto plynu.

7) Bc. Milan Chovanec, hejtman Plzeňského kraje (ČSSD) – Plzeňský kraj (71 bodů)

- za prosazování návrhu zákona o Národním parku Šumava podle návrhu zastupitelstva Plzeňského kraje, který by zrušil dosavadní právní ochranu přírody a krajiny v nově zřízených IV. zónách na území obcí a dále by umožnil převod stávajícího státního majetku na nově zřízenou obecně prospěšnou společnost, která by rozhodovala o činnosti v parku, přičemž podle posudku Právnické fakulty UK návrh nerespektuje mezinárodní standardy ochrany přírody a péče o biodiverzitu, nezohledňuje ochranu území evropské soustavy NATURA 2000 a porušuje dosavadní systematiku práva životního prostředí v oblasti ochrany přírody a krajiny,
- za podporu lanovky na vrch Hraničnick v Národním parku Šumava s nutností vykácet pruh lesa šířky 30-40 metrů v I. a II. zóně parku – lanovka je součástí návrhu zákona o NP Šumava, který schválilo zastupitelstvo Plzeňského kraje.

8) Petr Kajnar, primátor Ostravy (ČSSD) – Moravskoslezský kraj (69 bodů)

za zpochybňování námitek občanů i odborníků na znečištění ovzduší ve městě opakovaným překračováním limitů znečišťujících látek a také zdravotních rizik znečištění ovzduší, zejména dětí a osob s vážnými a chronickými dýchacími onemocněními.

9) JUDr. Michal Hašek, hejtman Jihomoravského kraje a poslanec Poslanecké sněmovny P ČR (ČSSD) – Jihomoravský kraj (53 bodů)

- za prosazení Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje v září 2011 bez řádného vyhodnocení vlivů alternativní silniční koncepce na životní prostředí a zdraví obyvatel podle návrhu obcí, zástupců veřejnosti a občanů, v níž silnice R43 vede na Svitavy a mimo Brno-Bystrc, obchvat Břeclavi by byl čtyřpruhový a vedl by až do Rakouska a silnice R55 na Slovácku by vedla mimo ptačí oblast u Bzence a která neobsahuje silnici R52 Pohořelice – Mikulov a JZ a JV tangenty, neboť schválené Zásady umísťují některé silnice v těsné blízkosti obcí, takže znamenají další ekologické zatížení území, kde jsou již nyní překračovány emisní a hlukové limity.

10) Jana Vaňhová, hejtmanka Ústeckého kraje (ČSSD) – Ústecký kraj (49 bodů)

- za zodpovědnost při vydání změny integrovaného povolení v režimu nepodstatné změny Krajským úřadem Ústeckého kraje v září 2011 pro dovoz až 110 tisíc tun nehomogenních odpadů z ropných lagun Ostramo z Ostravy s obsahem jedovatých, rakovinotvorných či mutagenních látek ke skládkování na skládce firmy CELIO, a. s., v Litvínově a jejich spalování v cementárně v Čížkovicích, které bylo následně v prosinci 2011

potvrzené Ministerstvem životního prostředí zamítnutím odvolání tří občanských sdružení, ačkoliv nebyla zvážena nutnost převozu těchto odpadů a použití nespalovacích technologií (např. BCD a GPCR) a zjištěno skutečné chemické složení těchto odpadů, takže řízení mělo být vedeno v režimu podstatné změny s významným vlivem na zdraví osob i za účasti veřejnosti a s pečlivým posouzením všech námitek a rizik.

11) Mgr. Tomáš Drápela, generální ředitel Plzeňské teplárenské, a. s. – Plzeňský kraj (41 bod)

- za snahu vybudovat velkokapacitní spalovnu komunálních odpadů v Chotíkově u Plzně za cca 2,5 miliardy korun s roční kapacitou 95 tisíc tun odpadů (před referendem občanů to bylo 60 tisíc tun/rok), ačkoli v kraji takové množství odpadů ani nevzniká a jeho dovážení z jiných částí ČR nebo ze zahraničí by vážně ohrožovalo životní prostředí v okolí, jako je zvýšení dopravních intenzit s hlukem a emisemi, došlo by k znesnadnění vzniku efektivního systému sběru, třídění a recyklace odpadů, resp. nebyly posouzeny jiné varianty jako například zařízení pro mechanicko-biologickou úpravu odpadů.

12) Mgr. Tomáš Šikula, držitel autorizace MŽP ke zpracování dokumentace a posudku EIA – Ústecký kraj (32 bodů)

- za vypracování druhé dokumentace o hodnocení vlivů jezu Děčín na Labi na životní prostředí v listopadu 2011, neboť opět odmítl ve spolupráci s veřejností dopracovat a vyhodnotit organizačně-technickou variantu zlepšení plavebních podmínek na řece bez výstavby jezu, tzn. na některých úsecích řeky zúžit plavební dráhu na jednosměrnou, prověřit možnost relativního snížení limitu plavebního ponoru podle morfologie dna řeky a absolutního snížení limitu o 10-20 cm, přičemž jez s náklady cca 4,2 mld. Kč představuje ekonomicky neefektivní a dopravně neodůvodněnou stavbu, neboť souběžná železniční trať podél Labe z Pardubic až ke státní hranici může v průměru odvést pětkrát více uvažovaného objemu nákladů, než řeka Labe, a plánovaná eliminační a kompenzační opatření na ochranu zvláště chráněných druhů organismů jsou z hlediska jejich úspěšnosti nedostatečná a nepřesvědčivá.

Příště přineseme výsledky ankety o Zelenou perlu 2011. Není tajemství, že tentokrát obě mety nejvyšší dobyl Jan Stráský.

Z tiskové zprávy Děti Země upravil Edvard Sequens

Břehule jsou zpátky

V rámci letošních aktivit na ochranu břehulí a blanokřídlého hmyzu obnovila Calla tři hnízdni stěny ve „Farské pískovně“ u Mladošovic na Českobudějovicku, v pískovně u Záblatí na Třeboňsku (obnovu stěny vidíte na fotografii) a také v pískovně Lžín na Soběslavsku. Kromě toho proběhlo také prořezání náletových dřevin, které břehulím vadí v hnízdění, před stěnami v Mladošovicích, Nakolicích a Slavošovicích.

Pravidelní čtenáři Ďáblíka byli zvyklí, že Calla obnovuje hnízdni stěnu také v další přechodně chráněné ploše, v pískovně Třebeč u Borovan. V této pískovně ale začalo být velkým problémem zarůstání náletovými dřevinami, které stíní hnízdni stěnu. S majiteli pozemků se bohužel nepodařilo domluvit jejich prořezání. Početnost břehulí na lokalitě v posledních letech stagnuje, ačkoli stěna je pravidelně upravována. Proto jsme letos po konzultaci s odborníkem na břehule Petrem Henebergem stěnu neobnovili, protože zásah by pravděpodobně nebyl příliš efektivní.

V těchto dnech už netrpělivě očekáváme přilet břehulí. První výskyt máme ohlášený už před koncem dubna z Třebče. Vzhledem k teplejším dnům je možné, že až Ďáblík přistane ve vaší schránce, bude se už na všech hnízdnicích lokalitách pilně hrabat. Teprve mnohem později ale můžeme zjišťovat skutečné počty usazených břehulí, protože v některých letech přibývají hnízdni nory ještě dlouho po přiletu na hnízdiště.

Obnova hnízdních stěn pro břehule a blanokřídly hmyz by nebyla možná bez vstřícného přístupu majitelů či nájemců pozemků, konkrétně pana Františka Dusbábka, obce Záblatí, obce Mladošovice, Pozemkového fondu ČR a pana Jiřího Podoláka, kterým se sluší poděkovat. V letošním roce podpořila naše aktivity Nadace Partnerství a také mnoha dárců v rámci projektu „Adoptujte břehuli!“, kteří přispívají symbolickou adopcí několika břehulích párů k ochraně cenných lokalit v pískovnáčích. Bližší informace o projektu, možnostech jeho podpory a břehulích naleznou zájemci na stejnojmenném webu (www.calla.cz/brehule).

Jiří Řehounek

Chcete brouka?

Když mi zavolali z televizního pořadu „Chcete mě?“, že by rádi točili o broukovištích na jihu Čech, nejprve mi nějak nedocházelo, co se děje. Upřímně řečeno mám tento pořad spojený s poněkud většími a chundelatějšími zvířátky, než jsou brouci. Ale rychle jsme se s paní scénáristkou domluvili a na začátku května točili v přírodní zahradě CEGV Cassiopeia i v malém lůmku u Doubravice, kde broukoviště buduje pan Václav Křišťůfek. Využil jsem tu příležitost paradoxně hlavně k tomu, abych před broukovišti trochu varoval.

Když jsme před několika lety dávali do brožury *Stromy a hmyz* (dnes beznadějně rozebrané) obrázek loggery z britské královské botanické zahrady v Kew, asi nikdo z autorů a spolupracovníků netušil, že rozpoutáme broukovištní smršť. Ale díky několika průkopníkům se stal „loggery boom“ skutečností. První zásluhy si připsal kolega Stanislav Svoboda, který stál u zrodu prvního broukoviště v zámeckém parku v Lysé nad Labem a vlastně i ustálení onoho „neologismu“, který v češtině pro anglický výraz loggery užíváme. Letos už nemine měsíc, abych do poradny nedostal alespoň jeden dotaz na zřízení broukoviště. Píší školy, knihovny, ekocentra i nadšení soukromníci, kteří si chtějí ozvláštnit zahradu.

Měl bych z toho mít asi radost, ale není radosti bez starosti. Broukoviště by totiž měla mít přesně vymezený účel, kterým může být ekologická výchova nebo záchrana biologicky cenných stromů jako stanoviště pro některé ohrožené druhy bezobratlých. Před pár lety nebylo v ČR žádné, dnes se začínám obávat opačného extrému. Ono se totiž může zdát, že broukoviště vyřeší problém s kácením starých stromů. Klidně ten strom pokácejte, pak se zase zahrabe do broukoviště a hotovo!

Jenže ono to samozřejmě není tak jednoduché. Kmeny v broukovištích už nemohou být živé a slouží tedy jako náhradní ubytování pouze pro druhy vázané na mrtvé dřevo a ještě jen pro některé. Larvy druhů žijících v živém dřevě mohou ještě v mrtvém kmenu dokončit vývoj, ale už ho znovu neosídlují. Také některým

druhům mrtvého dřeva žijícím v trouchu, např. páchníkovi hnědému, lépe vyhovují dutiny v živých stromech. V mrtvém stromu sice páchníci mohou žít i nadále, ale postupně se vytrácejí. Také životnost dřeva v broukovišti se oproti živému stromu zkracuje. Broukoviště jsou samozřejmě pro všechny dřevní brouky přijatelnější alternativou než kamna, ale nesmějí se stát záminkou pro snadné kácení starých stromů!

Vůbec nemám v úmyslu kohokoli od vytvoření broukoviště odrazovat. Může se stát zajímavým artefaktem v soukromé zahradě, ozvláštnit veřejný prostor, dokonce i zachovat (alespoň na čas) cenné stanoviště ohrožených druhů. Rád bych ale od nynějška více upozorňoval na jeho limity. Nijak totiž neulehčuje posouzení, zda starý strom pokácet či ne. V městském intravilánu jde samozřejmě v první řadě o bezpečnost kolemjdoucích a nebezpečné stromy se prostě kácet musejí. Mělo by však vždy jít o stromy opravdu nebezpečné, nikoli o „preventivní zásahy“ nebo úlitbu developerům a stavebníkům. Ani broukoviště tedy neznamenají ústup od starého známého „dvakrát měř a jednou řež“.

Jiří Řehounek

A přece létají!

Mnohokrát jsem se už setkal s pověrou, že když se motýlovi „otře barva z křídla“, ztratí schopnost letu. Na exkurzích radí maminky dětem, aby na motýly raději nesahaly. A obvykle se dosti diví, když jim řeknu, že tahle pověra je opravdu jen pověra. Onu „barvu“ na motýlím křídle vlastně tvoří šupinky, které se vzájemně překrývají na principu střešních tašek. Ve dvojité membráně, která motýlí křídlo tvoří, jsou zakotvené jakýmsi krátkým výběžkem. Dokonce daly celému řádu motýlů i vědecký název. „Lepidoptera“ totiž ve volném překladu znamená „šupinokřídlí“.

O nesmyslnosti výše zmíněné teorie svědčí i existence motýlů, kteří křídla krytá šupinkami nemají, a to alespoň na podstatné části jejich povrchu. Ačkoli tyto druhy najdeme především v tropických oblastech, i u nás máme možnost jich několik pozorovat. Z denních motýlů má průhledná křídla (byť jen jejich malou část) jasoň dymnivkový. Z dalších skupin lze jmenovat např. nesytky nebo někteří lišajovití motýli ze skupiny dlouhozobek. A právě poslední zmíněná výjimka potvrzuje, že s těmi šupinami to nebude tak horké. Dlouhozobky jsou totiž bravurní letci, kteří dovedou za letu stát nad květem a ucuvávat dlouhým sosákem nektar.

Jiří Řehounek

Falešné vábení nukleárních sirén

Jadernému průmyslu teče do bot. Náklady na potřebnou technologii neustále rostou a vyrobená elektřina přestává být kvůli vysoké ceně konkurenceschopná. Popravdě ona nebyla asi nikdy, ale dlouho jí pomáhaly skryté subvence typu omezené odpovědnosti za možnou jadernou škodu. Ty už přestávají stačit, a tak jaderný průmysl hledá nové cesty, jak dostat další finanční injekci.

Nejinak ČEZ. Zapomenuta jsou prohlášení o skvělé ekonomické budoucnosti nových reaktorů v Temelíně a náš polostátní moloch žádá stát o pomoc. Jednou z diskutovaných možností, které se nebrání ministr průmyslu Kuba, je garance výkupní ceny – prý po vzoru podpory pro obnovitelné zdroje energie. Ovšem není moc co poměřovat, atomové elektrárny již spolky mnohonásobně více veřejných peněz na svůj rozjezd, než nyní dostávají zelené zdroje elektřiny. Chtít dotovat jaderné elektrárny 58 let poté, co první z nich začala dodávat elektřinu do sítě, je podobné, jako kdyby dnes někdo žádal podporu na prodej tranzistorových rádií.

Nicméně zástupci atomové lobby přicházejí s novinkou – zvýhodňovat jadernou energetiku jako nástroj ke snížení emisí skleníkových plynů a způsob, jak naplnit evropské klimatické cíle. A snaží se svůj nápad prosadit na unijní půdě. Má to ale několik podstatných vad na kráse odhalujících faleš takového snažení.

Jaderná energetika si dává nálepkou bezemisního zdroje nezaslouženě. Samotné štěpení uranu sice neprodukuje oxid

uhličitý či metan, ale celý jaderný palivový cyklus již ano. Dokonce v množství, které pak jádro řadí někam mezi obnovitelné zdroje a spalování fosilních paliv. Další problém spočívá v omezených možnostech jaderné energetiky. Jak spočetla Mezinárodní energetická agentura, na žádoucím snížení emisí do roku 2050 se mohou jaderné reaktory podílet 6 %, ale poté, co se jich postaví více než tisíc. Každý rok na tři desítky. Stav světové ekonomiky, bezpečnostní situace a fakt, že počet provozovaných reaktorů nezadržitelně klesá, odsouvají podobné úvahy mimo realitu.

Pokud jaderná lobby nakonec uspěje v získání dalších veřejných financí, aby udržela toto nekonkurenceschopné průmyslové odvětví při životě, pohltí výstavba nových atomových reaktorů peníze, které by bylo vhodnější použít chytřejším způsobem. Pokud skutečně chceme snižovat emise skleníkových plynů, významné a navíc levnější možnosti se skrývají ve vylepšování energetické efektivity a v posilování obnovitelných zdrojů. Energetickou náročnost českého průmyslu lze už s dnešními technologiemi srazit o čtvrtinu. Při zachování současné výroby by tak jen podniky ušetřily ekvivalent produkce dvou temelínských reaktorů. Nebylo by to prozíravější rozhodnutí?

Edvard Sequens

Obnovitelné zdroje s novým zákonem

Poslanecká sněmovna přehlasovala veto prezidenta Václava Klause a schválila kontroverzní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie. Schválený návrh oproti dnes platnému stavu zavádí řadu byrokratických překážek, které zásadně omezí rozvoj inovativního průmyslového odvětví. Zavádí také podporu problematického pálení odpadů ve spalovnách. Na návrh zákonodárců ale podpořil využívání tepla ze slunce či biomasy. Úvahy o prolamování limitů těžby uhlí by tak mohly ztratit smysl.

Schválený zákon o podporovaných zdrojích energie je podle Cally a Zeleného kruhu problematický především v následujících bodech:

- Podpora výroby elektřiny z čistých zdrojů je nově vázána komplikovaným způsobem na stropy dané v Národním akčním plánu pro obnovitelné zdroje energie. Bez rychlé změny platného dokumentu to povede k zastavení podpory některých zdrojů, například malých fotovoltaických systémů na střechách a ve výsledku k nenaplnění požadavků evropské Směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Podle ní máme do roku 2020 pokrývat 13 % konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, což je jeden z nejnižších cílů v celé Evropské unii.
- Návrh zákona prodlužuje dotace pro spoluspalování biomasy a uhlí ve velkých elektrárnách až do roku 2015. To vede k plýtvání cenným zdrojem a též ke zdražování biomasy ohrožující malé lokální výtopny i uživatele domácích kotlů na peletky.
- Namísto cíleného energetického využití kuchyňského odpadu, listí nebo trávy v bioplynových stanicích zákon finančně podporuje jeho spalování ve spalovnách odpadu společně s kvalitními, recyklovatelnými surovinami.
- Zákon opomíjí podstatný požadavek směrnice, tj. zjednodušení schvalovacích procesů pro obnovitelné zdroje energie. To se v České republice děje jen v případě velkých, například jaderných elektráren, ale třeba u větrných elektráren naopak schvalovací postupy vedou k úplné stagnaci oboru.

Zákon je dalším krokem vlády, který má omezit slibný rozvoj obnovitelných zdrojů energie v České republice, aby se nestaly konkurencí pro silný jaderný a fosilní energetický průmysl. Jdeme tak ale v protisměru k evropským trendům. Vidina krátkodobých zisků se tak promění v dlouhodobou ztrátu pro celé hospodářství.

Podle tiskové zprávy Zeleného kruhu a Cally Edvard Sequens

Výzva k odvolání předsedkyně ERÚ Aleny Vitáskové

Sdružení Calla, Centrum pro dopravu a energetiku a Aliance pro energetickou soběstačnost vyzvali prezidenta k odvolání předsedkyně Energetického regulačního úřadu. Důvody pro odvolání předsedkyně Vitáskové spatřují v závažných pochybeních a v nesouladu jejího působení v čele ERÚ s pravomocemi vymezenými platnou legislativou.

„Podle nás může takto důležitý úřad se silnými kompetencemi v odborné oblasti energetiky jen těžko vést člověk, který nezná základní rozdíl mezi energií a elektřinou. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES (o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů), ale i Národní akční plán České republiky pro obnovitelné zdroje energie stanoví procentní podíl, kolik má činit energie z obnovitelných zdrojů na celkové konečné spotřebě ve výši 13, resp. 13,5 %. Jde o elektřinu, teplo i motorová paliva,“ píšou ve svém [dopise prezidentu České republiky](#) signatáři výzvy. Předsedkyně Vitásková soustavně redukuje debatu o plnění českého závazku pouze na elektřinu. Jestliže ze slunce, větru, vody nebo biomasy můžeme skutečně vyrábět v roce 2020 i 13 % z čistých zdrojů, na stejný podíl v celkové energetické spotřebě se bez podpůrných mechanismů nedostaneme.

Druhým závažným pochybením Aleny Vitáskové je porušení zákona č. 458/2000 Sb., který říká, že Energetický regulační úřad nesmí při výkonu své působnosti přijímat ani vyžadovat pokyny od prezidenta republiky“. Mediální vystoupení předsedkyně Vitáskové po schůzkách s Václavem Klausem budí podezření právě na rozpor s tímto požadavkem zákona.

Tisková zpráva Cally, Centra pro dopravu a energetiku a Aliance pro energetickou soběstačnost

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 ZELENE PERLY ZA ROK 2012 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Sbíráme touto cestou nominace na soutěž Děti Země o Zelenou perlu 2012. Přidáte se? Vaše návrhy čekáme na adrese calla@calla.cz.

„Hodinu Země jsem nepodpořila ani v myšlenkách, ani reálně, protože se domnívám, že je to akce špatná. A to z jednoho prostého důvodu. Pokuste se zeptat distributorů a přepravních soustav, co to dělá v síti, jaké jsou nárazy sítí, jaké to má technické dopady. Tímto způsobem se domnívám, nelze demonstrovat úspory v elektrické energii, že těch způsobů je podstatně lepší a jiných, tento způsob klidně povede k blackoutu, jestli si to uvědomují ti, kteří se zúčastňují tady této akce.“

Alena Vitásková, předsedkyně Energetického regulačního úřadu odpovídá, pořad Jak to vidí, Český rozhlas 2, 5. dubna 2012

Větrné elektrárny způsobují změnu klimatu?

Zpravodajský server Novinky.cz přinesl 3. května další ze svých rádo by senzačních objevů pod titulkem "[Pád ekologické modly: větrné elektrárny vyvolávají změnu klimatu](#)". Kdo občas server sleduje zjistí, že se již nějaký čas může řadit do skupiny zpravodajství typu Blesk, Aha či Rádia Jerevan a to nejen v oblasti energetiky. Protože v českém prostředí je obvyklé bez ověření omílat nesmysly s odkazem na internetové zprávy, rozhodla se česká Klimatická koalice o rychlou mediální reakci. Níže z ní citujeme.

Podle [nové studie](#) uveřejněné v odborném časopise [Nature Climate Change](#) mohou velké větrné farmy (nikoliv jednotlivé elektrárny nebo jejich malé skupiny) ovlivňovat lokální teploty, a to především v noci. Turbíny míchají teplý vzduch ve vyšších výškách se studeným vzduchem nízko u země, tím dochází k jeho lokálnímu zahřátí o necelý stupeň Celsia.

Vědci zjistili, že naměřené změny teplot, pokud se týkají dostatečně velkého území, mohou mít dopad na lokální či regionální počasí a podnebí. Tento dopad nicméně nelze zaměřovat s globální změnou klimatu. Změna průměrných globálních teplot je nesrovnatelně závažnějším problémem, než noční lokální vzestupy, které mohou mít místně i příznivý efekt pro zemědělství, díky omezení vzniku přizemních mrazíků.

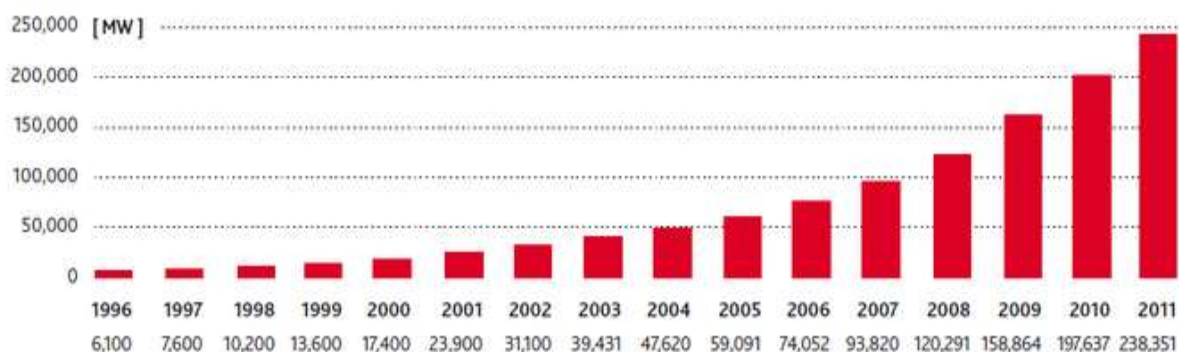
Vedoucí výzkumného týmu Liming Zhou z Univerzity Albany ve státě New York, který zjištění publikoval, uvedl pro [server Guardian](#): „Celkově je vliv oteplení, o kterém v naší studii hovoříme, lokální a malý v porovnání se změnami teplot povrchu země, které se dějí z roku na rok.“

Autor studie také neříká, že máme přestat budovat větrné farmy. „Větrná energie bude součástí řešení změny klimatu, znečištění ovzduší a problému energetické bezpečnosti“ pokračuje Zhou. "Ale lepší porozumění dopadům větrných farem je klíčové pro stavbu dalších turbín a jejich management s cílem zajistit dlouhodobou udržitelnost větrné energie."

Edvard Sequens a Barbora Hanžlová, koordinátorka Klimatické koalice

GRAF MĚSÍCE

Globální instalovaný výkon větrných elektráren ve světě v letech 1996 - 2011

Ve světě bylo v roce 2011 zprovozněno 41.236 MW výkonu větrných elektráren, což představuje meziroční nárůst o 20,9 %. Celkový instalovaný výkon větrných elektráren ve světě dosáhl hodnoty 238,3 GW. Na světovém žebříčku se Čína se svými celkovými 62.733 MW instalovaného výkonu ve větrných elektrárnách umístila na prvním místě (meziroční nárůst 18.000 MW), následuje USA s celkem 46.919 MW, Německo (29.060 MW) a Španělsko (21.674 MW). Velký nárůst objemu větrné energetiky zaznamenala v tomto roce i Francie, Itálie a Velká Británie. V roce 2011 každá s těchto zemí instalovala kolem 1 GW nového výkonu ve větru, což je řadí po Číně, USA, Indii a Německu mezi země s největším meziročním nárůstem instalovaného výkonu VtE v roce 2011.

V roce 2011 byly v ČR instalovány pouhé 2 MW výkonu větrných elektráren! V souhrnu bylo do roku 2011 v ČR instalováno 217 MW výkonu. Odvětví je u nás ve stagnaci.

Podle údajů GWEC a České společnosti pro větrnou energii

Evropské dny Slunce v České republice

Sluneční stůl na téma „Konflikt obnovitelné a jaderné energetiky“ otevřel včera večer v Praze zatím neoficiálně druhý ročník Evropských dnů Slunce v ČR. Oficiální zahájení s tiskovou konferencí se uskuteční 2. května v 11 hodin ve foyer Národního divadla. Jeho ředitel pan Ondřej Černý převzal laskavě nad projektem čestnou záštitu. Evropské dny Slunce jsou již mnohaletou občanskou aktivitou na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie, založenou na aktivitě lidí a jejich sdružení, obcí a měst, firem i progresivních úřadů. V 19 evropských zemích proběhlo loni 8000 osvětových akcí (o 2 země a 1400 akcí více než v roce 2010). V ČR se uskutečnily EDS loni poprvé. Pořadatelská organizace Czech RE Agency, Česká agentura pro obnovitelnou energii, ve spolupráci s dalšími partnery, mezi nimiž je i Calla připravila 30 akcí na 10 místech ČR, kterých se zúčastnilo 1700 lidí. První ročník EDS probíhal v době vrcholící vládní snahy zmrazit rozvoj obnovitelné energie v naší zemi, a to zcela v rozporu s tržním vývojem i trendy v západních zemích.

Na naprostou neudržitelnost oficiální proatomové politiky ČR ukázala i včerejší přednáška Milana Smrže, předsedy národní sekce a viceprezidenta evropské asociace Eurosolar. Zatímco např. mapu Německa pokrývá hustá síť regionů, které se rozhodly dosáhnout v letech 2015-2030 stoprocentního zásobování obnovitelnou elektřinou, zcela v souladu s její neustále klesající cenou, naše ministerstvo průmyslu ještě loni navrhovalo, aby v ČR v r. 2060 jaderná elektřina pokrývala cca 90% její celkové výroby a obnovitelná jen cca 10%. Znamenalo by to postavit desítky nových jaderných reaktorů - v situaci, kdy na západě je už dnes cena fotovoltaické elektřiny levnější než cena elektřiny jaderné, přičemž rozdíl se bude dál velmi pravděpodobně dál prohlubovat. Milan Smrž zdůraznil: „ČR by měla více hledět na reálný vývoj v Evropě, protože stále roste objem instalovaného výkonu větru a fotovoltaiky ve srovnání s instalovaným výkonem fosilních zdrojů a jaderný výkon v EU klesá. Obnovitelná energetika je tedy reálnou energetickou politikou.“

„I letos se uskuteční v rámci Evropských dnů Slunce desítky osvětových akcí. Do 21. května proběhnou pouliční výstavy solárních technologií, výlety solární lodí, dny otevřených dveří na objektech, kde jsou s úspěchem využívány obnovitelné zdroje energie, tradiční fotovoltaická konference, odborné exkurze v budovách Národního divadla i besedy na školách a odborné semináře a školení, ale třeba i sluneční hry v mateřských školkách“ dodal Jan Piňos, manažer projektu.

Program můžete sledovat na: <http://evropskednyslunce.cz/seznam-akci>

Tisková zpráva Czech RE Agency

≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ **ZROZENO V KRASCI** ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈ ≈

Jihočeská ratolest se znovu zazelenala

Jihočeská krajská síť environmentálních center Krasec a Jihočeský kraj dnes vyhláší 2. ročník soutěže „Jihočeská ratolest“. Soutěž je určena obcím, školám, neziskovým organizacím a nově i absolventům jihočeských vysokých škol. Zajímavé projekty a obhájené diplomové práce s přínosem pro ochranu životního prostředí v Jihočeském kraji se utkají ve čtyřech kategoriích.

Do 2. ročníku jsou přijímány projekty a diplomové práce ukončené v období od 1. ledna 2011 do 30. června 2012, které se týkají praktické ochrany přírody, ekologického poradenství, nebo environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty v Jihočeském kraji. Vyhlášení vítězných projektů ve všech kategoriích, jejich představení a předání cen proběhne na tiskové konferenci dne 5. října 2011 v Českých Budějovicích. Předkladatelé

tří vítězných projektů v každé kategorii obdrží certifikát, balíček regionálních, bio a fair trade výrobků a finanční odměnu ve výši 7 000 Kč, 5 000 Kč, nebo 3 000 Kč.

Karel Vlasák, radní Jihočeského kraje pro životní prostředí a zemědělství řekl: „S radostí a významně vnímám, že soutěž Jihočeská ratolest pokračuje 2. ročníkem a jsem přesvědčen o tom, že je vykoučeno k vybudování tradice. V letošním roce se stal Jihočeský kraj spoluvyhlašovatelem, a to potvrzuje stálou vzájemnou spolupráci Jihočeského kraje a Krajské sítě environmentálních center Krasec. Tato spolupráce je určitě významná a pro obě strany přínosná. Ale nejdůležitější je, že je přínosná pro občany a též pro přírodu Jihočeského kraje.“

„Ve druhém ročníku Jihočeské ratolesti chceme nově ocenit a zviditelnit kvalitní diplomové práce absolventů jihočeských vysokých škol s tematikou vztahující se k ochraně životního prostředí. Inspirovala nás již tradiční soutěž diplomových prací probíhající v Jihomoravském kraji od roku 2003“, říká o soutěži Petr Kurz, předseda občanského sdružení Krasec.

Formulář přihlášky a soutěžní podmínky jsou k dispozici ke stažení na adrese <http://www.krasec.cz>. Soutěž Jihočeská ratolest se koná díky finanční podpoře Státního fondu životního prostředí, Ministerstva životního prostředí a Jihočeského kraje.

Tisková zpráva sdružení KRASEC

Kvalitní jídlo za férové ceny a dobrý pocit k tomu

Evropou i naší republikou se šíří zájem o poctivé potraviny z blízkého okolí. V módní vlně farmářských trhů a prodejen by neměla zapadnout jedna neobvykle zajímavá cesta, jak podporovat svého sedláka.

České pojmenování „komunitou podporované zemědělství“ budí všelijaké asociace. Jde o to, že skupina lidí zemědělci na začátku sezóny přislíbí pravidelně odebírat vše, co se urodí a vloží finanční obnos, který nemusí přímo souviset s množstvím odebrané zeleniny nebo jiných produktů, ale je především příspěvkem na chod farmy. Suma peněz a potravin může být stanovena jednotně nebo i velmi volně: každý vloží tolik peněz nebo práce, kolik může (od nuly po libovolnou sumu, svůj podíl si může odpracovat u zemědělce na farmě) a každý dostane tolik zeleniny, mléka nebo masa, kolik bude potřebovat (mohou to být předem připravené tašky, nebo bedničky neroztříděné zeleniny a dalších produktů, které si zájemci sami rozdělí na odběrném místě). Podmínkou je, aby skupina jako celek dokázala pokrýt náklady na vypěstování potřebného množství potravin. Vše ostatní záleží na iniciativě a nápadech každého ze zúčastněných.

Peníze tu hrají jen nezbytně nutnou roli. Vzájemné přínosy se neměří meziročním růstem zisku na straně zemědělce ani ušetřenými korunami v peněženkách nakupujících. Daleko významnějšími položkami jsou vzájemná důvěra, osobní přístup, jistota, dlouhodobé vztahy, solidarita, sdílení, spoluúčast, kvalita, společné zážitky a jiný vztah k jídlu, ke krajině i lidem. Sympatické je, že se tu vytrácí obchodní duch a rozrůstá se společenský rozměr.

Například pro mě je důležité, že se mé výpěstky dostanou k lidem, kteří je dokáží ocenit. S každým se snažím předem i během sezóny potkat, vím, co komu chutná, co ho potěší a co ne. Lidé zase mají jistotu, že dostávají kvalitní a čerstvé potraviny, o kterých vědí, kde a jak vyrostly, a zároveň svému sedlákovi platí férovou cenu za jeho práci. Hlavní tedy není dobře prodat, ale hospodařit podle svého nejlepšího přesvědčení. Pečovat o půdu, krajinu, zvířata i své spolupracovníky a zákazníky a nebyť přítom pod tlakem co nejvyšších výnosů a zisků.

Zní to jako utopie, sny a ideály na hony vzdálené realitě, avšak stačí tuto možnost připustit v našich myšlenkách a pak už je snadné je proměnit ve skutečnost. Mezi mými bedýnkovými odběrateli zeleniny jsem našla vícero zájemců o tuto cestu. Můžete se také připojit. Společně se sejdeme 8. 5. přímo na políčku v Hodonicích u Malont a prodebatujeme, jak přesně by vše mohlo fungovat a co je kdo ochoten pro to udělat.

Martina Filipová, martina_filipova@centrum.cz, tel. 774 678 023

Rozcestí k dalším informacím:

<http://www.biospotrebitel.cz/biospotrebitel/sekce/264/biospotrebitelcz/chci-znat-bio/bio-bedynky/seminare-2012>

Stručné shrnutí od Veroniky Fišerové z Veronicy:

V **komunitou podporovaném zemědělství** (ve světě známém jako CSA - Community Supported Agriculture) sdílejí sedlák a jeho zákazník rizika a výnosy zemědělského hospodaření bez dalších prostředníků: jejich vztah je založen na smlouvě o partnerství. Komunitou podporované zemědělství vytváří poptávku po existenci drobných rodinných farem, které hospodaří s ohledem na životní prostředí. Zemědělci nevyrábějí potraviny pro anonymní trh s nestabilními cenami, ale pro konkrétní lidi ve svém okolí, kteří je respektují jako důležité členy místního společenství. Komunitou podporované zemědělství je rozšířeno v USA, Francii, Velké Británii a dalších nejen evropských zemích.

Jeden způsob je například takovýto: Skupina zákazníků se seznámí s drobným zemědělcem ze svého okolí (zpravidla biozemědělcem) a předplatí si u něj na několik měsíců předem podíl z produktů farmy - zelenina, ovoce, mléčné výrobky apod. Každý týden či čtrnáct dní si pak z odběrného místa ve městě lidé vyzvedávají svůj podíl toho, co se zrovna urodilo. Sedlák má jistotu odbytu a peníze předem, což mu umožňuje investovat do rozvoje svého hospodaření. Zákazníci získávají sezónní potraviny z důvěryhodného zdroje a mohou nahlédnout více do toho, jak se pěstují a vyrábějí.

Chci mít přístup ke kvalitním sezónním potravinám přímo z ekofarmy.

Chci nakupovat místní biopotraviny za dobrou cenu.

Chci osobně znát zemědělce, který pro mě potraviny pěstuje.

Chci dobře investovat svoje peníze a podporovat tak udržení drobného zemědělství.

Fejeton ze 100% recyklovaných myšlenek

„Samozřejmě, že na základních a středních školách se smaží mnohem víc než v mateřských školkách,“ říkala paní v rádiu a mě překvapilo, kam až pokročila legalizace omamných látek. Poté ale přišla řeč na to, že přepálený olej lze po menší úpravě nalít do auta coby pohonnou hmotu, ačkoli ještě včera v něm plavaly gumové řízky ze školní jídelny, a já pochopil, že je řeč o recyklaci.

Musím přiznat, že tak daleko v naší domácnosti ještě nejsme – spálený olej se nám zatím hromadí jen za sporákem a v digestoři – ale jinak třídíme docela pilně. Například zatímco jiní lidé pálí PET lahve v kotli, aby se zahřáli, nás hřeje vědomí, že z našich vytríděných PETek upletou čínské děti takové ty odolné umělohmotné ponožky, co se v nich člověk nezahřeje, ale zato zpotí. Tyhle ponožky lze ale dál zrecyklovat a vyrobit z nich třeba poklop na septik. Použitý poklop se pak znovu zpracuje a vyrobí se z něj třeba dětské hračky. Pořád dokola to ale taky nejde, a když se z dvacetinásobného recyklátu nedají vyrobit už ani odpadky, přidá se do něj sůl na posyp silnic a prodává se v hypermarketech jako výhodné párky.

Recyklovat lze samozřejmě i jiné věci než PET lahve. Například recyklace novin představuje jedinečný způsob, jak tváře a myšlenky našich politiků proměnit v onen druh papíru, který se seznámí s částí našeho těla, s níž bychom většinou nejraději seznámili politiky samotné.

O tom, že recyklovat se vyplatí, svědčí nejen papír a lahve, ale třeba i písně. Krylovy balady stačilo zahustit orchestrem a národoveckým zápalem a hned se vyšvihly na přední místa žebříčků; lecjaký zteřelý hit zase potřeboval jen lehce naklepat technorytmem, aby dokázal na stará kolena vydělat nové peníze.

Do oběhu lze vrátit i další věci, které nejsou uvedené na barevných kontejnerech. Vím

například o bezdomovci, který se chlubil úlovkem zbrusu nového štrůdlu, vytaženého z popelnice – chutnal prý jako od maminky. Radost lidem můžete udělat i jiným odpadem, než jsou domácí pochoutky: moje žena například rozsévá po lavičkách a autobusových zastávkách věci, které jí doma překážejí. Pokud je po ní někdo systematicky sbírá, má už doma tolik porcelánových slonů, že kdyby je postavil za sebe, bude je možné pozorovat pouhým okem z Měsíce. Někdy se bojím, že skončím vedle nich.

Mimochodem, nechcete někdo bonboniéru? Rád bych se zbavil jedné, která je – soudě podle chuti – vyrobená z poklopů na septiky.

Jan „PET“ Flaška, autor je recyklista

Pozvánky na akce

Sdružení Calla Vás srdečně zve na přírodovědnou vycházku

„Za rostlinami a hmyzem do okolí Máje“

S botanikem Petrem Kouteckým (PřF JU) a entomologem Jiřím Řehounkem (Calla)

Přírodovědná vycházka do lesa „V Boru“ a blízkých mokřadů.

Lesem, loukou, rybníkem i rašeliništěm.

Vycházka s odborným výkladem je vhodná i pro děti a potrvá zhruba dvě až tři hodiny. Trasa bude sjízdná pro dětské kočárky.

V sobotu 19. 5. 2012 v 9:00 hodin

Sraz na zastávce MHD Máj – Antonína Barcala (spoje č. 3, 5, 7 a 8)

Více informací: Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice
tel.: 605 066 898, RehounekJ@seznam.cz, <http://www.calla.cz>

***

Rosa a Calla

Vás srdečně zvou na besedu z cyklu Zelených čtvrtků

„Proměny zemědělské krajiny“

s Mgr. Martinem Střelcem

z Daphne ČR – Institutu aplikované ekologie

**změna krajiny během století
příčiny a důsledky změn
Co s tím?**

**Ve čtvrtek 17. 5. 2012 od 18:00 hodin
v galerii Měsíc ve dne, Nová ul. 3, České Budějovice.**

Více informací:

Rosa – společnost pro ekologické informace a aktivity, Senovážné nám. 9,
České Budějovice, tel.: 387 432 030, rosa@rosacb.cz, <http://www.rosacb.cz>

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice
tel.: 384 971 930, calla@calla.cz, <http://www.calla.cz>

***

Občanské sdružení Zelené srdce

srdečně zve všechny zájemce o přírodu na akce v Kraji Vysočina:

Rytíři nebes (fotopříběhy ze života dravců)

1. 4. – 31. 7. 2012, ZOO Jihlava

Bližší informace: občanské sdružení Zelené srdce, 737768102, zelenesrdce@atlas.cz

Klimatická koalice, Ekologický institut Veronica a Calla Vás zvou na

sérii exkurzí za dobrými příklady komunální energetiky s využitím obnovitelných zdrojů energie a důsledných opatření na úspory energie ve veřejných i obytných budovách.

Navštívit můžete Brno - Nový Lískovec a Hostětín - 25.4.2012, Heidenau a Pirna (Sasko) - 15.5. 2012 a Brno - Nový Lískovec a **Kněžice - 29.5.2012**. Podrobný program exkurzí, stejně jako pokyny pro přihlášení jsou v [pozvávce](#).

* * *

P o z v á n k a

**v rámci Celostátní sítě pro venkov
na seminář a workshop**

„Mikrozdroje vodní energie jako součást energetické soběstačnosti obce“

Krajská agentura pro zemědělství a venkov Jihočeský kraj ve spolupráci se Stavební fakultou ČVUT Praha a dalšími partnery CSV Jihočeský kraj si Vás dovolují pozvat na

čtvrtek 31.května 2012 od 10,00 hodin

do prostor Střední odborné školy veterinární, mechanizační a zahradnické a Jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky, Rudolfovska 80, 372 16 České Budějovice

Seminář je zaměřen na informování o možnostech realizace mikrozdroje elektrické energie na malých vodních tocích, případně v ČOV. Jedná se o *ostrovni provozy* s vlastní spotřebou podporující energetickou soběstačnost. Energie je vyráběna unikátní bezlopatkovou miniturbínou patentovanou Ing.M.Sedláčkem, CSc. a vyvíjenou v rámci spolupráce na Výzkumném záměru VZ05: *Management udržitelného rozvoje životního cyklu staveb, stavebních podniků a území* MSM 6840770006, ČVUT v Praze. (**Miniturbína bude nainstalována a předváděna přímo v učebně školy**).

Program:

09,30	Prezence
10,00	Úvodní slovo o aktuálních aktivitách CSV – Ing.Vladislav Hadáček
10,10	Širší pojem energetické soběstačnosti obce – doc.Ing.V.Beran, DrSc.
10,25	Strategie EU v oblasti úspor energií – doc.Ing.J.Frková, Ph.D.
10,45	Možnosti instalace miniturbíny (s aplikačními příklady), Finanční náročnost instalace Praktická ukázka prototypu stroje Video ukázka poloprovozu Dolní Počernice Ing.M.Sedláček, CSc. – autor patentovaného vynálezu
11,45	SW ověření možnosti instalace – doc.Ing.P.Dlask, Ph.D.
12,00	Volná diskuse, prohlídka funkčního stroje, dotazy
13,00	Závěr semináře

Ekologická poradna sdružení Calla

Mimo běžná témata ekologické poradny u nás můžete hledat pomoc v oblastech, na které se specializujeme:

Ochrana přírody a krajiny - odborná pomoc v oblasti biologie a ochrany přírody, chráněná území a péče o ně, územní a druhová ochrana přírody (se zaměřením na entomologii a botaniku), ekopedagogické využití chráněných území. *Za tuto oblast poradenství je zodpovědný Jiří Řehounek, volejte ho na telefon 384 971 934 nebo pište na e-mail: rehounekj@seznam.cz.*

Obnova těžbou narušených území - přirozená obnova těžbou narušených území (především ve šterkopískovnách), poradenství při tvorbě rekultivačních plánů využívajících přirozenou obnovu, využití těžbou narušených území v druhové ochraně a ekologické výchově a ekologie obnovy (restoration ecology). *V této oblasti Vám poradí Jiří Řehounek, kterého najdete na telefonu: 384 971 934, ale spíše na e-mailu: rehounekj@seznam.cz.*

Trvale udržitelná energetika - poradenství občanům, obcím i občanským sdružením v oboru obnovitelných zdrojů energie, jejich možnostech, dostupnosti, podporách pro realizaci, legislativě apod. Právní a všestranná informační pomoc obcím, u nichž by mohlo být vybudováno konečné úložiště vysoce radioaktivních odpadů, archiv informací k jaderné energetice. *Pro odpovědi z oblasti energetiky se obračejte na Edvarda Sequense na telefon: 384 971 932, e-mail: edvard.sequens@calla.cz.*

Poradenské hodiny pro veřejnost v kanceláři sdružení - Fráni Šrámka 35, České Budějovice:

Pondělí: 10:00 - 14:00 (především energetika)

Čtvrtek: 12:30 - 16:30 (především ochrana přírody a krajiny a ekologická obnova po těžbě)

Osobní návštěva mimo poradenské hodiny je možná po předchozí domluvě. Využijte poradenství pomocí e-mailu: calla@calla.cz. Písemné spojení: Calla, Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice.

Líbil se Vám Ďáblík? Pomozte nám s jeho šířením!

Pošlete ho svým přátelům s nabídkou na pravidelný odběr do e-mailové schránky.

Můžete nám také přispět na vydávání.

Použijte číslo účtu 3202800544 / 0600 a variabilní symbol: 111.

Děkujeme!

Zpravodaj Ďáblík pro své členy a přátele vydává:

Calla - Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice

Telefony: 384 971 930, 387 311 381

Fax: 384 971 939

E-mail: calla@calla.cz

Internet: <http://www.calla.cz>

Naše konto: 3202800544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Uzávěrka dalšího čísla je do konce května 2012. Články posílejte na edvard.sequens@calla.cz. Databázi odběratelů spravuje Romana Panská. Všechna starší čísla občasníku Ďáblík najdete na webových stránkách sdružení Calla.

- ▶▶ Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. ◀◀
- ▶▶ Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz . ◀◀